

Diumenge de Rams / A

Benedicció dels Rams

Mt 21,1-11

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren Bet-Fagué a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida». Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega». Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarneixen amb els seus mantells i ell hi pujà.

Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatifar la terra i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel».

Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: «¿Qui és aquest?». La gent que anava amb ell responia: «És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea».

Missa - Lectura primera

Is 50,4-7

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

Salm responsorial

21,8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires
de mofa:

«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi,
doncs;
que el salvi, si tant se l'estima.»

R.: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu
abandonat?

M'envolta una munió de gossos,
em rodeja un estol de malfactors,

m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.
Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre
nom,

us lloaré enmig del poble reunit.
Fidels del Senyor, lloeu-lo,

fills de Jacob, glorifiqueu-lo,

reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Lectura segona

Fl 2,6-11

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capténir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Evangelí

Mt 26,14-27,66

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu